

revideres. Jeg gaar for det Første med Hensyn til den Paragraf — jeg tror, det er § 121 — som vedrører Giltpligten, ud fra, at de Herrer Officerer, om ikke lige strag, saa dog i en nær Fremtid, ville være tilhøielige til at give Afkald paa denne Væbningens bevisning, af den Grund, at det ikke er en Væbning, der vises Officererne, som de kunne have Grund til at sætte overordentlig stor Pris paa, da den er absolut tvungen, og paa den anden Side kan det ikke negtes, at denne Bestemmelse vil forvolde de Undergivne, hvem denne Giltpligt paaligger, ikke alene Ubøieligheder, men store Ulemper; det har viist sig og vil fremdeles vise sig at være Tilfældet. Jeg anser saaledes denne Paragraf for overordentlig uheldig, men jeg har den Tro, at, uagtet man ikke har en Revisionsbestemmelse i Lovforslaget, vil der reise sig en Opposition imod denne Bestemmelse, der vil blive saa stærk, at den vil have til Følge, at denne Paragraf vil blive stemt ud af Loven i en nær Fremtid. Der er en anden Straffebestemmelse, som er indført i Loven, nemlig Bøiestrafen, som det ogsaa forekommer mig ikke absolut kan siges at være tidsvarende. Jeg tror, at, hvis den høitærede Ministers Ord ikke skulde blive tagne til Følge, nemlig at denne Straf ikke vil blive anvendt uden i ganske sjældne Tilfælde, hvis den derimod vil blive almindelig anvendt, vil den vække en Uvillie, som efter min Overbevisning vil have til Følge, at der dannes sig en Opinion, som vil være stærk nok til at foranledige, at ogsaa denne Straffearart vil komme ud af Loven. Det er særlig disse to Punkter i Loven, som jeg kunde have Noget at indvende imod, men som Helhed betragtet anser jeg Loven for et stort Fremskridt fra det Bestaaende, og jeg kan ikke være enig med den ærede sidste Taler i at stemme imod Loven; jeg vil stemme for den.

S. C. Hansen: Den ærede sidste Taler bemærkede, at han ikke kunde erkjende, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vilde være et Lids-votum til Regjeringen. Jeg skal ikke komme ind paa at diskutere dette Spørgsmaal med den ærede Landstingsmand; men jeg skal dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at flere af Lovens Venner have fundet det rigtigt at udtale Haabet og Overbevisningen om, at Krigsbestyrelsen stedse vilde bringe Lovens Bestemmelser til Anvendelse paa den mest humane Maade. Det var kun denne Bemærkning, jeg vilde gjøre.

Krigs- og Marineministeren (Ravn): Jeg har blot tilladt mig at tage Ordet i Anledning af en Bemærkning, som fremkom fra den ærede 4de Landstingsmand for 7de Kreds (Hauerslev), idet han i sine Bemærkninger anførte nogle Ytringer af mig saaledes, at de aabenbart fik en videre Betydning end den, jeg har lagt i dem. Han sagde nemlig, at jeg havde

udtalt, at jeg vilde drage Omsorg for, at det kun var i ganske sjældent Tilfælde, at Bøiestrafen kom til Anvendelse. Saavidt er jeg ikke gaaet; det, jeg har sagt, er, at det forekommer mig, at under ordinære Omstændigheder i Land er Bøiestrafen ikke en Straf, som bør anvendes alfor hyppig, og at jeg derfor ikke vilde have Noget imod ved instruktøriske Bestemmelser i saadanne Tilfælde at drage Omsorg for, at den fik en noget sparsom Anvendelse; men derfra og til det, at Straffen kun skulde anvendes i ganske sjældne Tilfælde, er jo dog aabenbart et Spring. Det var væsentlig i den Anledning, jeg tillod mig at tage Ordet; men da jeg nu har faaet det, vil jeg blot slutte med at bemærke, at jo vel Alle have været enige om at anerkjende Unseligheden af at faae en ny Straffelov, der kunde afløse de aldeles forældede militære Straffelove, som vi nu have. Under disse Omstændigheder forekommer det mig, at det nu foreliggende Lovforslag er fuldkommen værdigt til at blive ophøjet til Lov. Vel er dette Lovforslag ligesaavel som iøvrigt de fleste andre Lovforslag maaste ikke uden Mangler, men jeg tror, at det er omtrent det Bedste, som det er muligt at faae igjennem for nærværende Tid, idet man jo maa erindre, at det kun er ved Smødekommene fra forskellige Sider, at det er lykkedes at faae et saadant Forslag frem, som Flertallet af begge Thing har kunnet slutte sig om, og som Regjeringen vil kunne modtage. Af den Grund skal jeg tillade mig atter at anbefale Lovforslagets Vedtagelse til det høie Thing.

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 37 St. mod 4.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilfjældt Conseilspresbiedet, da det er færdigt fra Rigsdagen.

Dagsordenen er hermed udtømt.

Næste Møde vil blive afholdt paa Mandag Kl. 1 1/2, og Dagsordenen vil da være:

- 1) Spørgsmaal om Fremme af den af den 2den Landstingsmand for I. Kreds (Bloug) anmeldte Forspørgsel til Justitsministeren.
- 2) Første Behandling af: Forslag til Lov om en Jernbane fra Randers Havn til Hadsund.
- 3) Valg for Landstingets Vedkommende af 2 Statsrevisorer med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1880—81.

Mødet hævet Kl. 2.